

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 12C/116/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113203274
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Greguš
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2013:7113203274.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I v konaní pred samosudcom Mgr. Milošom Gregušom v občianskoprávnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO a.s., Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, zastúpený JUDr. Helenou Strachotovou, usadenou euroadvokátkou, Hviezdoslavova 7, Martin proti odporcovi: W. B., D.. X.X.XXXX, trvale bytom O. XXX/XX, G., zastúpený opatrovníkom p. W. W., A. Okresného Z. G. L. o zaplataenie 135,55 EUR s prísl. takto

rozhodol:

Odporca je povinný do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť navrhovateľovi 84,54 EUR s 34%-ným ročným úrokom zo sumy 81,85 EUR od 3.7.2012 do zaplataenia, 9%-ný ročný úrok z omeškania zo sumy 84,54 EUR od 16.2.2012 do zaplataenia, nahradiť trovy konania 4,08 EUR a trovy právneho zastúpenia 14,39 EUR.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 11.2.2013 domáhal rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcu k zaplataeniu celkovej sumy 135,55 EUR so zmluvným úrokom vo výške 34% ročne zo sumy 81,85 EUR od 3.7.2012 do zaplataenia a s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 135,55 EUR od 16.2.2012 do zaplataenia, ako aj k náhrade trov konania.

Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe písomnej žiadosti odporcu zo dňa 20.8.2009 poskytol odporcovi úver vo výške 499,-EUR na nákup spotrebného tovaru. Zmluva o úvere bola uzatvorená prijatím návrhu odporcu navrhovateľom tak, že navrhovateľ za odporcu uhradil časť kúpnej ceny tovaru zodpovedajúcej výške poskytnutého úveru a odporca tovar prevzal.

Odporca sa zaviazal splatiť úver v 24 mesačných splátkach, každá vo výške 30,96 EUR, splatných vždy k 15. dňu v mesiaci, počínajúc dňom 15.9.2009. Odporca svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nesplnil.

Podľa čl. V. bod 3 Všeobecných podmienok, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, bol navrhovateľ oprávnený požadovať zmluvnú pokutu vo výške 8% z každej čiastky, so splatením ktorej sa odporca dostal do omeškania viac ako 30 dní a bol navrhovateľom na zaplataenie vyzvaný. V tomto prípade navrhovateľ odporcu vyzval na úhradu zmluvnej pokuty formou automatizovaných písomných upomienok, naposledy listom zo dňa 10.7.2012.

Dňa 15.2.2012 sa stal splatným dlh odporcu vo výške 135,55 EUR, ktorý pozostáva z úverovej istiny vo výške 81,85 EUR a z nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 53,70 EUR.

V úverovej zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 34% ročne ku dňu podpisu úverovej zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že zmluvný úrok bol vypočítaný ku dňu predaja prípadu na vymáhanie t.j. k 2.7.2012, navrhovateľ žiadal aj zaplatenie úroku vo výške 34% ročne zo sumy 81,85 EUR, t.j. z úverovej istiny od 3.7.2012 do zaplatenia. Ďalej navrhovateľ žiadal zaplatiť zákonný úrok z omeškania vo výške 9% ročne od 16.2.2012 do zaplatenia z celej dlžnej sumy, a to z toho dôvodu, že dňom 15.2.2012 sa stal splatným dlh v celom rozsahu.

Keďže odporca sa na adrese trvalého bydliska nezdržiava, ani šetrením sa nepodarilo zistiť adresu, na ktorej by sa odporca zdržiaval, preto mu súd uznesením č.k. 12C/116/2013-28 zo dňa 18.7.2013 ustanovil opatrovníka p. W. W., A. Okresného Z. G. L.. Opatrovník odporcu na pojednávaní dňa 18.10.2013 uviedol, že odporcu nepozná. Navrhol, aby súd po vykonaní dokazovania rozhodol v zmysle zákona.

Navrhovateľ ako listinné dôkazy do spisu predložil Žiadosť/Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru (Návrh na uzavretie zmluvy v zmysle § 43a Občianskeho zákonníka v platnom znení) zo dňa 20.8.2009 uzatvorenú medzi navrhovateľom a odporcom. Z tejto zmluvy vyplýva, že odporcovi bol poskytnutý úver na nákup spotrebného úveru vo výške 499,-EUR. Celkové náklady úveru predstavujú 244,04 EUR. Odporca mal uvedený úver splatiť v 24 mesačných splátkach po 30,96 EUR vždy do 15. dňa príslušného mesiaca. Súčasťou zmluvy sú aj Všeobecné podmienky CETELEM SLOVENSKO a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru. Ďalej navrhovateľ predložil predžalobnú upomienku adresovanú odporcovi dňa 10.7.2012, v ktorej mu oznamuje, že splatnosť poskytnutého úveru nastala v celom rozsahu dňa 15.2.2012, pričom odporca má uhradiť 135,55 EUR. Táto suma sa skladá z úverovej istiny vo výške 81,85 EUR a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 53,70 EUR. K tomu priložil aj fotokópiu poštovej doručky, z ktorej vyplýva, že zásielka sa vrátila navrhovateľovi späť z dôvodu, že adresát je neznámy.

Navrhovateľ predložil do spisu aj potvrdenie, že odporcovi poskytol čiastku 499,-EUR dňa 31.8.2009. Ďalej do spisu predložil potvrdenie o prijatých splátkach k predmetnému úveru od odporcu, z ktorého vyplýva, že za obdobie od 25.9.2009 do 22.11.2011 v nepravidelných splátkach uhradil navrhovateľovi celkovo 802,89 EUR, pričom splatnosť jednotlivých splátok mala byť vždy do 15. dňa v konkrétnom mesiaci. Okrem dvoch splátok, všetky ostatné splátky boli uhradené po lehote splatnosti s tým, že od novembra 2009 do marca 2010 nebola vykonaná žiadna splátka. V omeškaní bol aj so splátkami od júna 2010 do septembra 2010. K tomu navrhovateľ doložil aj výpis z účtu jednotlivých transakcií odporcu za obdobie od 31.8.2009 do 3.7.2012.

Navrhovateľ do spisu doložil aj tabuľku nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa jednotlivých položiek, a to poštové náklady, telekomunikačné služby, mzdové náklady a ostatné režijné náklady. Priložil aj Sadzobník poplatkov navrhovateľa podľa jednotlivých položiek.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že dňa 20.8.2009 odporca na základe svojej písomnej žiadosti požiadal navrhovateľa o poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 499,-EUR. V žiadosti, ktorá zároveň po prijatí slúžila aj ako zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru si účastníci dohodli výšku úveru na sumu 499,-EUR, výšku celkových nákladov vo výške 244,04 EUR. Zároveň si dohodli, že odporca bude predmetný úver splácať v pravidelných 24 mesačných splátkach vo výške 30,96 EUR, splatnými vždy 15. dňa príslušného mesiaca, pričom neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru boli aj Všeobecné podmienky navrhovateľa pre poskytnutie spotrebiteľského úveru. V zmluve si účastníci dohodli aj úrok za poskytnutý úver vo výške 34% ročne.

Každá mesačná splátka vo výške 30,96 EUR zahŕňa v sebe časť úverovej istiny, t.j. príslušnú časť poskytnutého spotrebiteľského úveru, zmluvne dohodnutý úrok a poplatok za poistenie úveru.

Podľa zmluvy mal odporca platiť mesačné splátky vždy do 15. dňa príslušného mesiaca, počínajúc 15. októbrom 2009. Ako to však vyplýva z výpisu z účtu poskytnutého úveru, odporca úver splácal nepravidelne, aj v omeškaní a hoci celkovo uhradil 802,89 EUR, ku dňu splatnosti celého úveru, t.j. ku dňu 15.2.2012 dlhoval na úverovej istine 81,85 EUR a navrhovateľ si uplatňoval aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 53,70 EUR.

Ako bolo uvedené v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru, celkovo mal súčet mesačných splátok predstavovať 743,04 EUR, odporca uhradil 802,89 EUR, avšak tým, že jednotlivé splátky platil oneskorene, resp. nie v danom mesiaci, navrhovateľ mu účtoval poplatok za odoslané upomienky, poplatky za vstup pohľadávky do vymáhania, zmluvné pokuty, poplatky za odklad dlžných mesačných splátok, ako aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky.

Žalovaná suma 135,55 EUR pozostáva zo sumy 81,85 EUR, t.j. neuhradené úverové istiny (z celkového úveru 499,-EUR bolo uhradených len 417,15 EUR) a zo sumy 53,70 EUR ako neuhradených nákladov spojených s uplatnením pohľadávky zo dňa 2.1.2012 vo výške 6,90 EUR, zo dňa 13.1.2012 vo výške 11,90 EUR a zo dňa 1.2.2012 vo výške 34,90 EUR. Úver sa stal splatným dňa 15.2.2012. Po tomto dátume odporca už nič neuhradil.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, odporca mal na úverovej istine uhradiť ešte sumu 81,85 EUR. Keďže túto sumu neuhradil, súd ho zaviazal k zaplateniu neuhradenej časti úverovej istiny vo výške 81,85 EUR.

Navrhovateľ si uplatnil aj nárok na úhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 53,70 EUR. Podľa priloženej tabuľky, náklady spojené s uplatnením pohľadávky podľa jednotlivých položiek pozostávajú z poštových nákladov, z nákladov na telekomunikačné služby, zo mzdových nákladov a z ostatných režijných nákladov.

Poštové náklady v sebe zahŕňajú obyčajné a doporučené zásielky, zásielky s doručenkou. Navrhovateľ však predložil iba jednu predžalobnú upomienku, ktorú doručoval odporcovi, a to dňa 10.7.2012. V predloženej tabuľke poštových nákladov navrhovateľ uvádza 11 položiek v rozsahu od 0,52 EUR po 2,69 EUR za jednu zásielku. Keďže preukázal iba jednu predžalobnú upomienku, súd mu priznal iba jednu položku z poštových nákladov, a to vo výške 2,69 EUR za doporučenú zásielku.

Náklady na telekomunikačné služby v sebe zahŕňajú náklady na vyhľadávanie kontaktov, na zaslanie SMS, hovory na pevné a mobilné linky. Z tejto položky súd neuznal navrhovateľovi žiadne náklady, keďže navrhovateľ ich ničím nepreukázal.

Čo sa týka mzdových nákladov, tieto v sebe zahŕňajú len náklady na interného zamestnanca spoločnosti, ktorý má v správe prípad. Tu súd poznamenáva, že tieto mzdové náklady by internému zamestnancovi spoločnosti vznikli aj bez toho, aby sa zaoberal konkrétnym prípadom odporcu, keďže to má vo svojej

náplni práce. Preto mu ani žiadne mzdové náklady ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky nepriznal.

Čo sa týka ostatných režijných nákladov, t.j. nákladov na kancelárske priestory, odpisy IT a zariadení, ako aj softvéru, tieto náklady taktiež nie sú nijako späté s nákladom spojeným s uplatnenou pohľadávkou voči odporcovi. Tieto náklady by vznikli navrhovateľovi aj bez vymáhania pohľadávky od odporcu. Preto súd ani z tejto položky navrhovateľovi žiadne náklady nepriznal.

Z vyššie uvedených položiek nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, súd priznal navrhovateľovi len sumu 2,69 EUR. Ostatné náklady spojené s uplatnením pohľadávky mu súd nepriznal. Celkovo teda súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 84,54 EUR (úverová istina 81,85 EUR + náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 2,69 EUR). Pretože účastníci mali dohodnutý 34%-ný ročný úrok z poskytnutého úveru, súd spolu s istinou zaviazal odporcu aj k zaplateniu zmluvne dohodnutého 34%-ného ročného úroku zo sumy 81,85 EUR (len z úverovej istiny) od 3.7.2012, t.j. od nasledujúceho dňa, kedy sa stal úver splatným až do zaplatenia.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Ako vyplýva z vyššie citovaných zákonných ustanovení, Zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi účastníkmi konania dňa 20.8.2009, aj keď bola uzatvorená podľa ustanovení Obchodného zákonníka o zmluve o úvere, t.j. podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, nesmie byť v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Keďže zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od Občianskeho zákonníka, potom aj úrok z omeškania, ktorý je upravený v Občianskom zákonníku, nesmie byť dohodnutý v rozpore s týmto zákonom.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného od 1.1.2009 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Navrhovateľ si uplatnil zákonný 9%-ný ročný úrok z omeškania od 16.2.2012 až do zaplatenia, preto súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi zákonný 9%-ný ročný úrok z omeškania z celkového dlhu 84,54 EUR od 16.2.2012, t.j. od nasledujúceho dňa po dátume, kedy sa stal splatným celý úver (15.2.2012) až do zaplatenia.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ žiadal priznať celkovú istinu 135,55 EUR, ktorá pozostávala z úverovej istiny vo výške 81,85 EUR a z nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 53,70 EUR, súd

z nákladov spojených s uplatnením pohľadávky priznal len 2,69 EUR. V prevyšujúcej časti, t.j. do sumy 51,01 EUR žalobu zamietol. Súd taktiež zamietol žalobu čo do zaplataenia prevyšujúcej časti úroku z omeškania, keďže navrhovateľ žiadal priznať celkový úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 135,55 EUR od 16.2.2012 až do zaplataenia, súd však priznal úrok z omeškania len zo sumy 84,54 EUR, preto aj v tejto prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V tomto prípade navrhovateľ žiadal priznať celkovú sumu 135,55 EUR, priznaných mu bolo 84,54 EUR, čo je 62,37%-ný úspech oproti 37,63%-nému neúspechu. Odpočítaním neúspechu od úspechu nám vyjde, že navrhovateľ má právo na náhradu trov konania v pomernej časti 24,74%.

Navrhovateľ si uplatnil nárok na náhradu trov konania vo výške 16,50 EUR za zaplataenie súdneho poplatku za návrh, 24,74% z tejto sumy je 4,08 EUR. Navrhovateľ si zároveň uplatnil aj nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 58,15 EUR, 24,74% z tejto sumy je 14,39 EUR. Na základe vyššie uvedeného, súd zaviazal odporcu nahraadiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 4,08 EUR za zaplataenie súdneho poplatku za návrh, ako aj k náhrade trov právneho zastúpenia vo výške 14,39 EUR.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I, v dvoch písomných vyhotoveniach.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).